

31991L0226

23.4.1991

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 103/5

DYREKTYWA RADY

z dnia 27 marca 1991 r.

w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do osłon przeciwrozbryzgowych kół niektórych kategorii pojazdów silnikowych i ich przyczep

(91/226/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100a,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

we współpracy z Parlamentem Europejskim ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

istotne jest przyjęcie środków w celu stopniowego ustanawiania rynku wewnętrznego przez okres upływający 31 grudnia 1992 r.; rynek wewnętrzny obejmuje obszar bez wewnętrznych granic, w którym zapewniony jest swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału;

wymagania techniczne, które muszą spełniać niektóre kategorie pojazdów silnikowych i ich przyczepy na mocy ustawodawstw krajowych dotyczą między innymi osłon przeciwrozbryzgowych kół w takich pojazdach silnikowych;

wymagania te są różne w poszczególnych Państwach Członkowskich, zachodzi konieczność przyjęcia przez wszystkie te Państwa jednolitych wymagań, które pozwolą na objęcie wszystkich typów pojazdów procedurą homologacji EWG, będącą przedmiotem dyrektywy Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep ⁽⁴⁾, ostatnio zmienionej dyrektywą 87/403/EWG ⁽⁵⁾;

w celu poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego ważne jest aby wszystkie pojazdy użytkowe w wyższych kategoriach wagowych, które mają określoną prędkość minimalną, zostały wyposażone w skuteczne osłony przeciwrozbryzgowie kół, w celu zatrzymywania wody;

pożądane jest ustalenie jednego badania działania układów tego typu podczas montażu w różnych typach pojazdów, jako środka wyraźnie poprawiającego sytuację; do celów homologacji EWG części wzięto pod uwagę dwa typy urządzeń dostępnych w tej chwili na rynku, tj. typ pochłaniający energię oraz typ oddzielający powietrze/wodę; konieczne więc było opraco-

wanie dwóch różnych badań, w zależności od urządzenia, które ma zostać homologowane;

uwzględniając przeprowadzane obecnie analizy, studia i badania, badanie działania w typach pojazdów wyposażonych w takie urządzenia będzie ustalone jak najszybciej;

Państwa Członkowskie powinny zwrócić uwagę na fakt, iż powstawanie zjawiska rozpylania zależy także od właściwości powierzchni drogi, konfiguracji bieżnika opony oraz prędkości i właściwości aerodynamicznych pojazdu;

zbliżanie ustawodawstw krajowych dotyczących pojazdów silnikowych pociąga za sobą wzajemne uznawanie przez Państwa Członkowskie kontroli przeprowadzanych przez każde z nich na podstawie wspólnych wymagań,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Państwa Członkowskie przyznają homologację EWG części dla każdego urządzenia, nazywanego dalej „urządzeniem przeciwrozbryzgowym kół”, przeznaczonego do zmniejszenia rozbryzgiwania spod kół pojazdu będącego w ruchu, jeżeli spełnia ono wymagania dotyczące projektowania i badania ustalone w załączniku II, biorąc jednocześnie pod uwagę definicje podane w załączniku I.

2. Państwo Członkowskie, które przyznało homologację EWG przyjmuje środki wymagane w celu sprawdzenia czy modele produkcyjne są zgodne z zatwierdzonym typem, tak dalece jak jest to konieczne i w przypadku zaistnienia potrzeby wpływającej ze współpracy z innymi Państwami Członkowskimi. W tym celu Państwo Członkowskie stosuje wymagania załącznika IV.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie wydają producentowi lub jego uprawnionemu przedstawicielowi, dla każdego urządzenia przeciwrozbryzgowego kół, które homologowały na podstawie art. 1, znak homologacji EWG części, zgodny ze wzorem w dodatku 3 załącznika II.

⁽¹⁾ Dz.U. C 203 z 14.8.1990, str. 16.

⁽²⁾ Dz.U. C 96 z 17.4.1990, str. 92 oraz decyzja z dnia 13 marca 1991 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. C 62 z 12.3.1990, str. 2.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 42 z 23.2.1970, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 220 z 8.8.1987, str. 44.

Państwa Członkowskie przyjmują odpowiednie środki zapobiegające użyciu znaków mogących spowodować pomyłki między urządzeniami przeciwrozbryzgowymi kół homologowanymi zgodnie z art. 1, a innymi urządzeniami.

Artykuł 3

Żadne Państwo Członkowskie nie może zabronić wprowadzenia do obrotu urządzeń przeciwrozbryzgowych kół ze względu na ich budowę i działanie, jeżeli posiadają one znak homologacji EWG części.

Jednakże przepis ten nie stanowi przeszkody dla przyjęcia takich środków przez Państwo Członkowskie w odniesieniu do urządzeń przeciwrozbryzgowych kół posiadających znak homologacji EWG części, które nie są zgodne z homologowanym typem.

Zainteresowane Państwo Członkowskie powiadamia bezzwłocznie inne Państwa Członkowskie i Komisję o przyjętych środkach, podając powód swojej decyzji. Przepisy art. 5 stosują się również.

Urządzenia uważa się za niezgodne z homologowanym typem, w rozumieniu akapitu drugiego, jeśli wymagania załącznika II nie są przestrzegane.

Artykuł 4

Właściwe władze każdego Państwa Członkowskiego w ciągu jednego miesiąca przesyłają właściwym władzom innych Państw Członkowskich kopie świadectw homologacji EWG części wydanych dla każdego urządzenia przeciwrozbryzgowego kół, które homologowały lub którego homologacji odmówiły.

Artykuł 5

1. Jeżeli właściwe władze Państwa Członkowskiego, które przyznało homologację EWG części stwierdzą, że urządzenia przeciwrozbryzgowo kół posiadające świadectwa zgodności z pojedynczym typem nie są zgodne z typem homologowanym przez to Państwo Członkowskie, przyjmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby zgodność produkcji modeli z homologowanym typem została przywrócona. Informują one właściwe władze innych Państw Członkowskich o przyjętych środkach, które mogą objąć wycofanie homologacji EWG części.

Wspomniane władze przyjmują takie same środki, jeżeli zostaną powiadomione przez właściwe władze innego Państwa Członkowskiego o wystąpieniu takiego uchybienia w zakresie zgodności.

2. Właściwe władze Państwa Członkowskiego w ciągu jednego miesiąca powiadamiają się wzajemnie o wycofaniu homologacji EWG części poprzez przesłanie podpisanej i datowanej

kopii świadectwa homologacji części noszącej adnotację drukowanymi literami „HOMOLOGACJA EWG WYCOFANA” oraz przez podanie przyczyn przyjęcia takiego środka.

3. Jeżeli Państwo Członkowskie, które przyznało homologację EWG części kwestionuje brak zgodności, zainteresowane Państwa Członkowskie podejmują starania zmierzające do rozstrzygnięcia sporu. Komisja jest stale informowana o istniejącym stanie rzeczy. W miarę potrzeby doprowadza ona do odpowiednich rozmów w celu znalezienia rozwiązania.

Artykuł 6

Każda decyzja, podjęta stosownie do przepisów przyjętych w wykonaniu niniejszej dyrektywy, o odmowie lub wycofaniu homologacji EWG części dla urządzeń przeciwrozbryzgowych kół lub zakazaniu wprowadzania ich na rynek bądź użycia, szczegółowo wyjaśnia przyczynę jej podjęcia. Decyzja taka jest podawana do wiadomości zainteresowanej stronie, która jednocześnie jest informowana o dostępnych, zgodnych z obowiązującym w Państwach Członkowskich prawem, środkach zaradczych, jak również o czasie przewidzianym na skorzystanie z nich.

Artykuł 7

Do celów niniejszej dyrektywy „pojazd” oznacza każdy pojazd silnikowy kategorii N oraz każdą przyczepę kategorii O według definicji zawartej w załączniku I do dyrektywy 70/156/EWG.

Artykuł 8

Żadne Państwo Członkowskie nie może odmówić przyznania homologacji EWG lub krajowej homologacji pojazdów lub odmówić bądź zakazać ich sprzedaży, rejestracji, lub dopuszczenia do ruchu z przyczyn odnoszących się do ich osłon przeciwrozbryzgowych kół, jeżeli są one zainstalowane zgodnie z wymaganiami załącznika III oraz jeżeli urządzenia przeciwrozbryzgowo kół, w które wyposażone są pojazdy posiadają znak homologacji EWG części.

Artykuł 9

Wszelkie zmiany niezbędne w celu dostosowania wymogów załączników niniejszej dyrektywy do postępu technicznego są przyjmowane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13 dyrektywy 70/156/EWG.

Artykuł 10

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do 10 kwietnia 1992 r. i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 11

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

3. Przepisy, określone w ust. 1, przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 marca 1991 r.

W imieniu Rady

R. GOEBBELS

Przewodniczący

WYKAZ ZAŁĄCZNIKÓW

ZAŁĄCZNIK I:	Definicje
ZAŁĄCZNIK II:	Wymagania dotyczące homologacji EWG części dla urządzeń przeciwzobrygowych kół
	Dodatek 1: Badania urządzeń przeciwzobrygowych kół typu pochłaniającego energię
	Dodatek 2: Badania urządzeń przeciwzobrygowych kół typu oddzielającego powietrze/-wodę
	Dodatek 3: Wzór znaku homologacji EWG części
	Dodatek 4: Wzór świadectwa homologacji EWG części
ZAŁĄCZNIK III:	Wymagania odnoszące się do homologacji EWG pojazdu w odniesieniu do wyposażenia w osłony przeciwzobrygowe kół
	Dodatek: Załącznik do świadectwa homologacji EWG dotyczącego typu pojazdu w odniesieniu do wyposażenia w osłony przeciwzobrygowe kół
ZAŁĄCZNIK IV:	Zgodność produkcji
	Przerwanie produkcji
RYSUNKI:	1-9

ZAŁĄCZNIK I

DEFINICJE

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

1. *Oslona przeciwrozbryzgowa kół*

„Oslona przeciwrozbryzgowa kół” oznacza układ przeznaczony do zmniejszania rozbryzgiwania wody wyrzucanej w górę przez koła pojazdu będącego w ruchu. Oslona przeciwrozbryzgowa kół składa się z różnego rodzaju błotników, fartuchów przeciwdeszczowych i falban wyposażonych w urządzenie przeciwrozbryzgowe kół.

2. *Błotnik*

„Błotnik” oznacza sztywną lub półsztywną część przeznaczoną do przechwytywania wody wyrzucanej w górę przez koła pojazdu będącego w ruchu oraz kierowania jej w stronę podłoża. Błotniki mogą w całości lub częściowo stanowić integralną część nadwozia pojazdu lub innych części pojazdu, takich jak dolny element platformy ładunkowej itd.

3. *Fartuch przeciwdeszczowy*

„Fartuch przeciwdeszczowy” oznacza elastyczną część przytwierdzoną pionowo za kołem do dolnego elementu podwozia, powierzchni ładunkowej lub do błotnika.

Fartuch przeciwdeszczowy musi także zmniejszać ryzyko podnoszenia z podłoża małych przedmiotów, szczególnie żwiru oraz odrzucania ich w tył i na boki w kierunku innych użytkowników drogi.

4. *Urządzenie przeciwrozbryzgowe kół*

„Urządzenie przeciwrozbryzgowe kół” oznacza część osłony przeciwrozbryzgowej kół, która może zawierać:

4.1. *Separator wody/powietrza*

Jest to część wchodząca w skład falbany i/lub fartucha przeciwdeszczowego, poprzez którą może przepływać powietrze, a która zmniejsza emisję rozbryzgiwanej wody.

4.2. *Pochłaniacz energii*

Jest to część wchodząca w skład błotnika i/lub falbany i/lub fartucha przeciwdeszczowego, która pochłania energię wody, zmniejszając w ten sposób strumień rozpylanej wody.

5. *Falbana zewnętrzna*

„Falbana zewnętrzna” oznacza część umieszczoną w przybliżeniu na płaszczyźnie pionowej, która jest równoległa do płaszczyzny wzdłużnej pojazdu. Może ona tworzyć część błotnika lub nadwozia pojazdu.

6. *Koła kierowane*

„Koła kierowane” oznaczają koła, które uruchamiane są przez układ kierowniczy pojazdu.

7. *Oś samokierująca*

„Oś samokierująca” oznacza oś obracaną dokoła centralnego punktu w taki sposób, że może ona zatoczyć poziomy łuk. Do celów niniejszej dyrektywy oś samokierująca „kierowania obrotowego” jest uważana za i traktowana jako oś wyposażona w koła kierowane.

8. *Koła samokierowane*

„Koła samokierowane” oznaczają koła nieuruchamiane przez urządzenie kierujące pojazdu, które mogą obracać się pod kątem nieprzekraczającym 20° dzięki tarciu wywieranemu przez podłoże.

9. *Oś unoszona*

„Oś unoszona” oznacza oś, która może być uniesiona od poziomu drogi podczas normalnego użytkowania pojazdu.

10. *Pojazd bez ładunku*

„Pojazd bez ładunku” oznacza pojazd zabudowany (bądź z jedną lub więcej reprezentatywnymi częściami) oraz, tam gdzie to właściwe, z płynem chłodniczym, olejami, paliwem, narzędziami, kołem zapasowym i kierowcą o szacunkowej masie 75 kg.

11. *Powierzchnia styku opony*

„Powierzchnia styku opony” oznacza część opony pozostającą w kontakcie z powierzchnią drogi, która zapewnia przyczepność.

12. *Typ urządzenia przeciwrozbryzgowego kół*

„Typ urządzenia przeciwrozbryzgowego kół” oznacza urządzenia, które nie różnią się pod względem następujących zasadniczych cech:

- zasady fizycznej przyjętej w celu ograniczenia emisji (pochłanianie energii wody, separator powietrza/wody),
  - materiałów,
  - kształtu,
  - wymiarów (w stopniu, w jakim mogą wpływać na zachowanie się materiału).
-

ZAŁĄCZNIK II

WYMAGANIA DOTYCZĄCE HOMOLOGACJI EWG CZĘŚCI DLA URZĄDZEŃ PRZECIWOZBRYZGOWYCH KÓŁ**0. Wymagania ogólne**

- 0.1. Urządzenia przeciwzobryzgowcze kół muszã byc skonstruowane w taki sposob, aby dzialaly prawidlowo podczas uzytkowania na mokrej drodze. Ponadto nie moga zawierac usterek konstrukcyjnych ani fabrycznych majacych szkodliwy wplyw na ich sprawne funkcjonowanie lub zachowanie.

1. Wymagane badania

- 1.1. W zalezności od ich fizycznej zasady dzialania urzadzzenia przeciwzobryzgowcze kół poddawane sa odpowiednim badaniom opisanym w dodatkach 1 i 2 i muszã osiagnac wyniki wymagane w ppkt 4 tych dodatków.

2. Wniosek o przyznanie homologacji EWG części

- 2.1. Wniosek o homologacje EWG części dla urzadzzenia przeciwzobryzgowczych kół przedkladany jest przez producenta lub przez jego upowaznionego przedstawiciela.
- 2.2. Dla kazdego typu do wniosku dolacza sie nastepujace dokumenty w trzech egzemplarzach oraz nastepujace materialy informacyjne:
- 2.2.1. Opis techniczny urzadzzenia przeciwzobryzgowczego kół ze wskazaniem jego fizycznej zasady dzialania oraz odpowiedniego badania, ktoremu musi zostac poddane, opis uzytych materialów i jeden lub wiecej dostatecznie szczegolowych rysunków w odpowiedniej skali w celu umozliwienia zidentyfikowania tego(tych) urzadzzenia(urzadzzen);
- 2.2.2. Cztery próbki: trzy przeznaczone do badan, czwarta przechowywana w laboratorium w celu dalszej weryfikacji. Laboratorium badawcze moze wymagac kolejnych próbek.
- 2.3. Oznakowanie
- Kazda próbka musi zostac wyraźnie i w sposob trwaly oznaczona znakiem fabrycznym lub towarowym i wskazaniem typu oraz uwzględniać wystarczajaco duzo miejsca na znak homologacji EWG części.

3. Homologacja EWG części

- 3.0. Przed przeprowadzeniem procedury przyznania homologacji EWG części wlasciwe wladze muszã sprawdzic, czy producent ma skuteczny system kontroli zgodności produkcji.
- 3.1. Jezeli próbki, ktore sa reprezentatywne dla urzadzzenia, ktore ma zostac homologowane przeszly odpowiednie badania opisanie w dodatkach 1 i 2, przyznaje sie homologacje EWG części dla tego typu urzadzzenia przeciwzobryzgowczego kół.
- 3.2. Kazdemu typowi urzadzzenia przeciwzobryzgowczego kół, ktory uzyskal homologacje EWG przyznaje sie numer homologacji części.
- 3.3. Kazde urzadzzenie przeciwzobryzgowcze kół zgodne z homologowanym na mocy niniejszej dyrektywy typem musi miec znak homologacji EWG części, umieszczony w taki sposob, aby byl nieusuwalny i latwy do odczytania, nawet jezeli urzadzzenie zamontowane jest w pojezdzie.
- 3.4. Znak homologacji EWG części (ktorego wzor jest przedstawiony w dodatku 3) sklada sie z:
- 3.4.1. prostokata otaczajacego malą literę „e” poprzedzajaca litery lub numer wyrozniajacy Panstwo Czlonkowskie, ktore przyznalo homologacje EWG części:
1 dla Niemiec, 2 dla Francji, 3 dla Wloch, 4 dla Niderlandów, 6 dla Belgii, 9 dla Hiszpanii, 11 dla Zjednoczonego Krolestwa, 13 dla Luksemburga, 18 dla Danii, 21 dla Portugalii, EL dla Grecji i IRL dla Irlandii;
- 3.4.2. numeru homologacji EWG części (odpowiadajacy numerowi na swiadectwie homologacji części, ktorego wzor znajduje sie w dodatku 4), ktory umieszczony jest w poblizu prostokata, pod literą „e”, badz z jej prawej lub z lewej strony. Cyfry numeru homologacji części umieszczone sa po tej samej stronie litery „e” i skierowane w ta sama strone. Nalezny unikac uzywania cyfr rzymskich w celu zapobiezienia ich pomylenia z innymi symbolami;
- 3.4.3. literę „A” lub literę „S”, w zalezności od tego, czy urzadzzenie jest typu pochlaniajacego energie (A), czy typu oddzielajacego powietrze/wode (S), umieszczone w jakiejkolwiek pozycji ponad i w poblizu prostokata.

Dodatek 1

Badania urządzeń przeciwbryzgowych kół typu pochłaniającego energię1. *Zasada*

Celem tego badania jest określenie zdolności urządzenia do zatrzymywania wody skierowanej na nie serią strumieni. Zestaw do przeprowadzenia badań ma na celu odtworzenie warunków, w jakich urządzenie ma działać po zainstalowaniu w pojeździe, jeżeli chodzi o ilość i prędkość wody podnoszonej z podłoża przez bieżnik.

2. *Wypośażenie*

Opis zestawu do badań: patrz rysunek 8. Badania przeprowadza się w środowisku bezwietrznym.

3. *Procedura*

- 3.1. Umocować próbkę mającego zostać poddanym badaniu wyposażenia o szerokości 500 (+ 0/-5) mm i wysokości 750 mm do pionowej ramy wyposażenia do badań, upewniając się, że próbka trzyma się dobrze w granicach kolektora oraz że żadna przeszkoda nie może zmienić kierunku wody przed ani po jej uderzeniu.
- 3.2. Ustawić poziom przepływu wody na $0,675 \pm 0,01$ l/s i skierować poziomo przynajmniej 90 litrów na próbkę z odległości 500 ± 2 mm (rysunek 8).
- 3.3. Poczekać, aż woda ścieknie z próbki do kolektora i obliczyć procent (różnicę) między ilością zebranej a użytej wody.
- 3.4. Powtórzyć badanie pięciokrotnie, następnie obliczyć średni procent zebranej wody.

4. *Wyniki*

- 4.1. Obliczony średni procent zebranej wody podczas pięciu badań nie może być niższy niż 70 % ilości wody skierowanej na urządzenie.
  - 4.2. Jeżeli najwyższy i najniższy procent zebranej wody różni się od średniego procentu o więcej niż 5 %, badanie zostaje unieważnione i musi zostać powtórzone.
Jeżeli również w drugim badaniu najwyższy i najniższy procent zebranej wody różni się od średniego procentu o więcej niż 5 %, i/lub najniższa wartość nie spełnia wymagań ppkt 4.1., odmawia się przyznania homologacji.
  - 4.3. Jeżeli pionowa pozycja urządzenia ma wpływ na uzyskane wyniki, procedura opisana w ppkt 3.1. i 3.4. musi zostać powtórzona w pozycjach dających najwyższy i najniższy procent zebranej wody; wymagania ppkt 4.2. pozostają w mocy.
Wymagania ppkt 4.1. pozostają w mocy w celu uzyskania wyników każdego badania.
-

Dodatek 2

Badanie urządzeń przeciwrozbryzgowych kół typu oddzielającego powietrze/wodę1. *Zasada*

To badanie ma na celu określenie efektywności materiału porowatego przeznaczonego do zatrzymywania wody padającej na niego z powietrznego/wodnego rozpylacza ciśnieniowego.

Wyposażenie użyte podczas badania musi symulować warunki, na jakie narażony byłby zainstalowany w pojeździe materiał, jeżeli chodzi o ilość i prędkość rozpylanej przez koła wody.

2. *Wyposażenie*

- 2.1. Zestaw do przeprowadzania badania opisany jest na rysunku 9.

3. *Procedura*

- 3.1. Umocować pionowo próbkę o wymiarach 305 × 100 mm w zestawie do badań, upewnić się, że między próbką a górną płytką nie ma szczeliny oraz że tacka znajduje się we właściwej pozycji. Napełnić zbiornik rozpylacza jednym litrem wody i umieścić go tak jak opisano na diagramie.
- 3.2. Rozpylacz musi być ustawiony na następujące wartości:
ciśnienie (rozpylacza): 5 bar + 10 %/- 0 %
szybkość przepływu wody: 1 litr/minutę ± 5 sekund
rozpylanie: okrężne, o średnicy w przybliżeniu 50 mm z odległości 200 mm od próbki, dysza o średnicy 5 mm.
- 3.3. Rozpylać do chwili gdy przestanie się pojawiać mgła wodna i zanotować czas trwania badania. Odczekać 60 sekund, podczas których woda spływa z próbki do tacki i zmierzyć ilość zebranej wody. Zmierzyć ilość wody pozostałej w zbiorniku rozpylacza. Obliczyć procent objętościowy wody zebranej w stosunku do rozpylonej.
- 3.4. Powtórzyć badanie pięciokrotnie i obliczyć średni procent zebranej wody. Przed każdym badaniem sprawdzić, czy tacka, zbiornik rozpylacza i naczynie pomiarowe są suche.
- 3.5. Temperatura otoczenia podczas badania musi wynosić 21 ± 3°C.

4. *Wyniki*

- 4.1. Obliczony na koniec pięciu badań średni procent zebranej wody nie może być mniejszy niż 85 % ilości wody rozpylonej na urządzenie.
- 4.2. Jeżeli najwyższy i najniższy procent zebranej wody różni się od średniego procentu o więcej niż 5 %, badanie zostaje unieważnione i musi zostać powtórzone.
Jeżeli również w drugim teście najwyższy i najniższy procent zebranej wody różni się od średniego procentu o więcej niż 5 %, i/lub najniższa wartość nie spełnia wymagań ppkt 4.1., odmawia się przyznania homologacji.
- 4.3. Jeżeli pionowa pozycja urządzenia ma wpływ na uzyskane wyniki, procedura opisana w ppkt 3.1. i 3.4. musi zostać powtórzona w pozycjach dających najwyższy i najniższy procent zebranej wody; wymagania ppkt 4.2. pozostają w mocy.

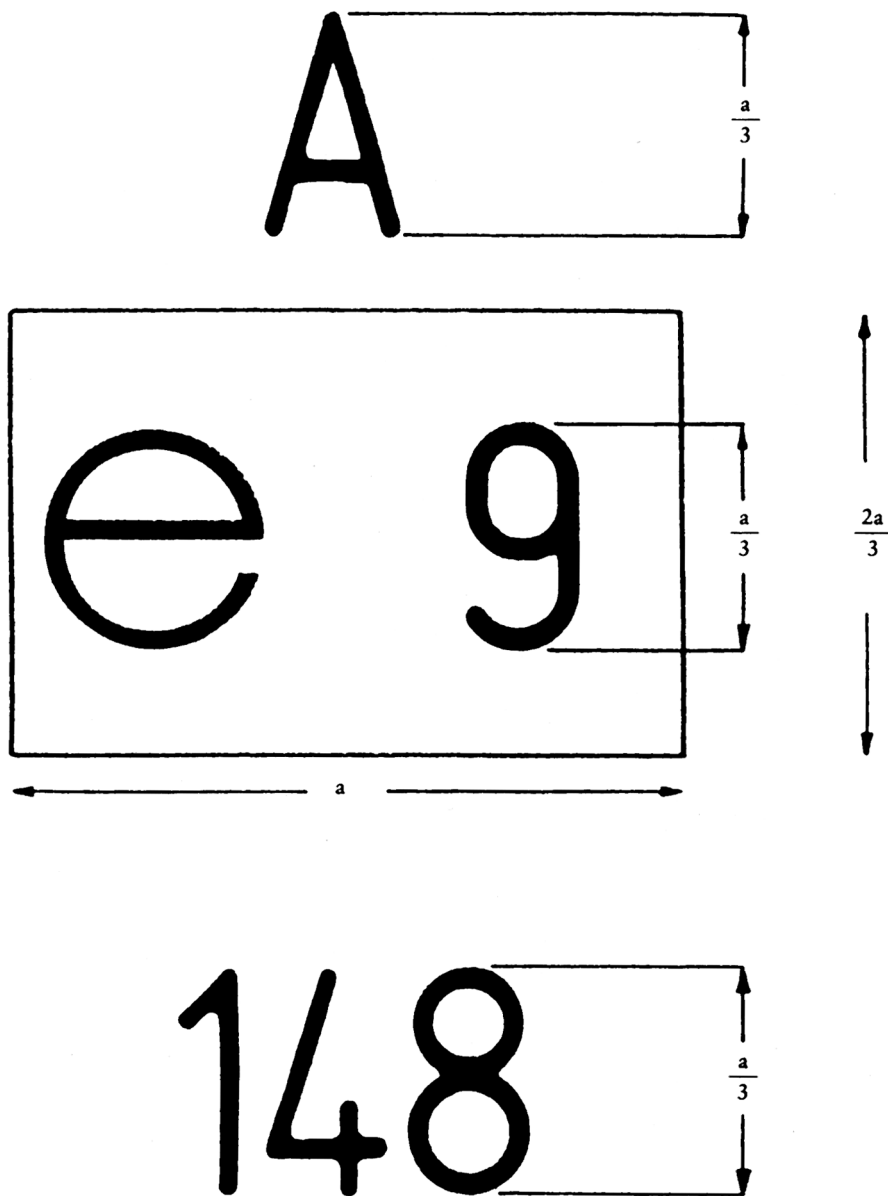
Wymagania ppkt 4.1. pozostają w mocy w celu uzyskania wyników w każdym badaniu.

Dodatek 3

Wzór znaku homologacji EWG części

 $a \geq 12 \text{ mm}$

Urządzenie przeciwzobryzgowane mające powyższy znak homologacji EWG jest urządzeniem typu pochłaniającego energię (A), które zostało homologowane w Hiszpanii (e 9) pod numerem 148.

Zastosowane cyfry mają jedynie charakter wskazujący.

Dodatek 4

WZÓR ŚWIADECTWA HOMOLOGACJI EWG CZĘŚCI

(maksymalny format: A4 (210 × 297 mm))

e...

Nazwa organu administracyjnego

Zawiadomienie dotyczące przyznania, odmowy, wycofania lub rozszerzenia homologacji EWG części dla urządzenia przeciwrozbryzgowego

Nr homologacji EWG części: ..... Nr rozszerzenia: .....

1. Znak towarowy urządzenia: .....
2. Typ i opis handlowy urządzenia: .....
.....
3. Zasada działania urządzenia: pochłanianie energii/separator powietrza/wody (*): .....
4. Nazwa i adres producenta: .....
5. Nazwa i adres upoważnionego przedstawiciela producenta (jeżeli dotyczy): .....
.....
6. Charakterystyka urządzeń przeciwrozbryzgowych kół [krótki opis, znak towarowy lub fabryczny, numer(-y)]: .....
.....
.....
7. Data zgłoszenia do homologacji EWG części: .....
8. Służba techniczna odpowiedzialna za badania homologacji części: .....
.....
9. Data i numer sprawozdania z badania sporządzonego przez służbę techniczną: .....
10. Data przyznania/odmowy/wycofania/rozszerzenia (*) homologacji EWG części: .....
11. Przyczyna(-y) rozszerzenia homologacji EWG części (jeżeli dotyczy): .....
.....
12. Miejsce: .....
13. Data: .....
14. Podpis: .....
15. Załączone: dokumenty uzupełniające akta homologacji EWG części oraz ich wykaz, złożony u właściwych władz, które przyznały homologację; kopie niektórych lub wszystkich dokumentów mogą być uzyskane na życzenie.
16. Uwagi (jeżeli są): .....
.....
.....
.....

(*) Niepotrzebne skreślić.

ZAŁĄCZNIK III

WYMAGANIA DOTYCZĄCE HOMOLOGACJI EWG POJAZDU

W ODNIESIENIU DO WYPOSAŻENIA W OSŁONY PRZECIWROZBRYZGOWE KÓŁ ZAKRES OBOWIĄZYWANIA

- 0.1. Wszystkie pojazdy kategorii N₂ o masie maksymalnej przekraczającej 7,5 tony oraz wszystkie pojazdy kategorii N₃, O₃ i O₄ muszą mieć wbudowane i/lub być wyposażone w urządzenia przeciwrozbryzgowe kół, tak aby spełniać poniższe wymagania.
- 0.2. Wymagania ustanowione powyżej, odnoszące się do urządzeń przeciwrozbryzgowych kół, zdefiniowanych w pkt 4 załącznika I, nie są obowiązkowe w przypadku pojazdów składających się z podwozia i kabiny, pojazdów bez nadwozia, „pojazdów terenowych”, zdefiniowanych w dyrektywie 70/156/EWG, lub pojazdów, w których obecność urządzeń przeciwrozbryzgowych kół nie współdziała z ich przeznaczeniem. Jeżeli jednak takie urządzenia są montowane do wyżej wymienionych pojazdów, muszą one odpowiadać wymaganiom niniejszej dyrektywy.

WNIOSEK O PRYZNANIE HOMOLOGACJI TYPU EWG

- 1.1. Wniosek o przyznanie homologacji typu EWG dla typu pojazdu w odniesieniu do wyposażenia w osłonę przeciwrozbryzgową kół musi być przedłożony przez producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela.
- 1.2. Do wniosku należy dołączyć następujące dokumenty w trzech egzemplarzach oraz następujące dane szczegółowe:
  - 1.2.1. opis techniczny urządzenia przeciwrozbryzgowego kół i jeden lub więcej dostatecznie szczegółowych rysunków w odpowiedniej skali w celu umożliwienia identyfikacji.
- 1.3. Służbie technicznej przeprowadzającej badania homologacyjne musi zostać dostarczony pojazd reprezentatywny dla typu pojazdu, który ma zostać homologowany.

HOMOLOGACJA TYPU EWG

2. Do świadectwa homologacji EWG musi zostać dołączone świadectwo zgodne ze wzorem podanym w dodatku.

WYMAGANIA OGÓLNE

3. Osie**3.1. Osie unoszone**

Jeżeli pojazd wyposażony jest w jedną lub więcej osi unoszonych, osłona przeciwrozbryzgową kół musi obejmować wszystkie koła, kiedy oś jest opuszczona i koła, które mają kontakt z podłożem, kiedy oś jest uniesiona.

3.2. Osie samokierujące

Jeżeli pojazd wyposażony jest w oś samokierującą, układ przeciwrozbryzgowy musi odpowiadać warunkom stosowanym do kół niekierowanych, jeżeli są osadzone na części obrotowej. Jeżeli nie są osadzone na tej części, muszą spełniać warunki stosowane do kół kierowanych.

4. Położenie falbany zewnętrznej

- 4.1. W przypadku kół niekierowanych odległość „c” między podłużną płaszczyzną styczną do zewnętrznej powierzchni opony, bez uwzględniania wybrzuszeń opony w pobliżu podłoża, a wewnętrzną krawędzią falbany nie może przekraczać 75 mm, chyba że promień krawędzi wewnętrznej falbany, zgodnie z definicją w ppkt 7.2, 8.2 i 9.2, jest mniejszy niż 1,0 R, w którym to przypadku nie może ona przekraczać 100 mm (rysunek 1).
- 4.2. W przypadku kół kierowanych i samokierujących odległość „c” nie może przekraczać 100 mm.

5. Stan pojazdu

W celu sprawdzenia zgodności z niniejszą dyrektywą pojazd musi znajdować się w następującym stanie:

- a) nie może być z ładunkiem, a koła muszą być ustawione prosto;
- b) w przypadku naczep, powierzchnie ładunkowe muszą być poziome;
- c) opony muszą być napełnione powietrzem do normalnego ciśnienia.

6. Osłony przeciwobryzgowie kół

- 6.1. Osłona przeciwobryzgowia kół musi spełniać wymagania ustalone w pkt i ppkt 7–9.
- 6.2. Osłona przeciwobryzgowia kół dla kół niekierowanych lub kół samokierujących, które są przykryte podłogą nadwozia lub dolną częścią platformy ładunkowej, muszą spełniać wymagania ustalone w pkt i ppkt 7–9 lub w pkt 8.

WYMAGANIA SZCZEGÓLNE

7. Wymagania dotyczące pochłaniających energię osłon przeciwobryzgowych kół dla osi wyposażonych w koła kierowane, samokierujące lub niekierowane

7.1. Błotniki

- 7.1.1. Błotniki muszą pokrywać przestrzeń bezpośrednio nad, z przodu i z tyłu opony lub opon w następujący sposób:

- a) w przypadku osi pojedynczej lub zestawu wieloosiowego, w której odległość „d” (rysunek 4) między oponami zainstalowanymi do sąsiadujących osi przekracza 300 mm, przednia krawędź (C) musi zostać przedłużona tak, aby osiągnąć linię O – Z, gdzie $F15u(\theta) = \text{nie więcej niż } 30^\circ$ ponad poziom osi wyposażonych w koła kierowane lub samokierujące i nie więcej niż 20° w przypadku kół niekierowanych.

Końcowa krawędź (rysunek 2) musi być przedłużona w dół w taki sposób, aby znajdować się nie więcej niż 100 mm ponad linią przechodzącą przez środek koła;

- b) w przypadku zestawów wieloosiowych, w których odległość „d” między oponami zainstalowanymi do sąsiadujących osi nie przekracza 300 mm, błotnik musi być taki, jak na rysunku 4a;
- c) błotnik musi mieć szerokość całkowitą „q” (rysunek 1) wystarczającą przynajmniej do pokrycia całkowitej szerokości opony „b” lub całkowitej szerokości dwóch opon „t” w przypadku kół bliźniaczych, przy czym bierze się pod uwagę najwyższe wartości dla opony/koła podane przez producenta. Wymiary „b” i „t” są mierzone na wysokości piasty, wyłączając wszelkie oznaczenia, karby, taśmy ochronne itp., na powierzchni opony.

- 7.1.2. Przednia strona tylnej części błotnika musi być wyposażona w urządzenie przeciwobryzgowie zgodne z wymogami wymienionymi w dodatku I do załącznika II. Materiał ten musi pokrywać wnętrze błotnika do wysokości określonej przez linię prostą biegnącą od środka koła pod kątem przynajmniej 30° do poziomu (rysunek 3).

- 7.1.3. Jeżeli błotniki wykonane są z kilku części, nie mogą zawierać szczelin umożliwiających przedostawanie się pyłu wodnego na zewnątrz, kiedy pojazd znajduje się w ruchu.

7.2. Falbany zewnętrzne

- 7.2.1. W przypadku osi pojedynczych lub zestawów wieloosiowych, w których odległość „d” między oponami zainstalowanymi do sąsiadujących osi przekracza 300 mm, dolna krawędź falbany zewnętrznej nie może być umieszczona poza poniższymi odległościami i promieniami, mierzonymi od środka koła (rysunek 2):

a) Osie wyposażone w koła kierowane lub koła samokierujące: - Od przedniej krawędzi (w stronę przodu pojazdu) (nachylenie C przy 30°) - Od tylnej krawędzi (w stronę tyłu pojazdu) (nachylenie A przy 100 mm)	}	$R_v \leq 1,5 R$
b) Osie wyposażone w koła niekierowane: - Od przedniej krawędzi (w stronę przodu pojazdu) (nachylenie C przy 20°) - Od tylnej krawędzi (w stronę tyłu pojazdu) (nachylenie A przy 100 mm)	}	$R_v \leq 1,25 R$

gdzie R jest promieniem opony zainstalowanej do pojazdu, zaś R_v odległością, wyrażoną kątowno, w której umieszczona jest dolna krawędź falbany zewnętrznej.

- 7.2.2. W przypadku zestawów wieloosiowych, w których odległość „d” między oponami na sąsiadujących osiach nie przekracza 300 mm, falbany zewnętrzne, usytuowane w przestrzeni między osiami, muszą być umieszczone w odległościach ustalonych w ppkt 7.2.1. i muszą być przedłużone w dół w taki sposób, aby nie znajdować się więcej niż 150 mm ponad poziomą linią przechodzącą przez środek kół, lub w taki sposób, że pozioma odległość między ich dolnymi zakończeniami nie przekracza 60 mm (rysunek 4a).
- 7.2.3. Głębokość falbany zewnętrznej nie może być mniejsza niż 45 mm we wszystkich punktach poza pionową linią przechodzącą przez środek koła. Głębokość falbany może być stopniowo zmniejszana w przedniej części tej linii.
- 7.2.4. Nie są dozwolone żadne otwory w falbanach zewnętrznych lub między falbanami zewnętrznymi a innymi częściami błotnika umożliwiające pojawienie się mgły wodnej w czasie gdy pojazd znajduje się w ruchu.
- 7.3. *Fartuchy przeciwdeszczowe*
- 7.3.1. Szerokość fartucha przeciwdeszczowego musi spełniać wymagania określone dla „q” w ppkt 7.1.1 lit. c), z wyjątkiem sytuacji, kiedy fartuch przeciwdeszczowy znajduje się wewnątrz błotnika, w którym to przypadku jego szerokość musi być przynajmniej równa szerokości bieżnika opony.
- 7.3.2. Ukierunkowanie fartucha przeciwdeszczowego musi być zasadniczo pionowe.
- 7.3.3. Maksymalna wysokość dolnej krawędzi nie może przekraczać 200 mm (rysunek 3).
Odległość ta powiększona jest do 300 mm w przypadku ostatniej osi, jeżeli odległość kątowna niższej krawędzi falban zewnętrznych, R_v , nie przekracza wymiarów promienia opon zainstalowanych do kół na tej osi.
- 7.3.4. Fartuch przeciwdeszczowy nie może znajdować się w odległości większej niż 300 mm od końcowej krawędzi opony, mierząc w poziomie.
- 7.3.5. W przypadku zestawów wieloosiowych, w których odległość „d” między oponami na sąsiadujących osiach jest mniejsza niż 250 mm, jedynie tylny zestaw kół musi być wyposażony w fartuchy przeciwdeszczowe. Fartuch przeciwdeszczowy musi znajdować się za każdym kołem, jeżeli odległość „d” między oponami na sąsiadujących osiach wynosi co najmniej 250 mm (rysunek 4b).
- 7.3.6. Fartuchy przeciwdeszczowe nie mogą odchyłać się w tył więcej niż 100 mm pod naciskiem siły 3 N na 100 mm szerokości fartucha przeciwdeszczowego przyłożonej w punkcie umieszczonym 50 mm powyżej dolnej krawędzi fartuchów przeciwdeszczowych.
- 7.3.7. Całość przedniej części fartucha przeciwdeszczowego o minimalnych wymaganych wymiarach musi być wyposażona w urządzenie przeciwozbryzgowie, które spełnia wymogi wymienione w dodatku 1 załącznika II.
- 7.3.8. Między dolnym tylnym krańcem błotnika a fartuchem przeciwdeszczowym nie są dozwolone żadne otwory umożliwiające pojawianie się mgły wodnej.
- 7.3.9. Jeżeli urządzenie przeciwozbryzgowie odpowiada wymaganiom dotyczącym fartuchów przeciwdeszczowych (ppkt 7.3.), nie wymaga się żadnych dodatkowych fartuchów przeciwdeszczowych.
8. **Wymagania odnoszące się do osłon przeciwozbryzgowych kół wyposażonych w pochłaniające energię urządzenia przeciwozbryzgowie kół dla niektórych osi, które są wyposażone w koła niekierowane lub samokierujące (patrz ppkt 6.2)**
- 8.1. *Błotniki*
- 8.1.1. Błotniki muszą pokrywać przestrzeń bezpośrednio nad oponą lub oponami. Ich przednie i tylne krańce muszą rozciągać się przynajmniej do poziomej płaszczyzny stycznej do tylnego krańca opony lub opon (rysunek 5). Tylny kraniec może jednak zostać zastąpiony przez fartuch przeciwdeszczowy, w którym to przypadku musi się on rozciągać do górnej części błotnika (lub części równoważnej).
- 8.1.2. Całość wewnętrznej tylnej części błotnika musi być wyposażona w urządzenie przeciwozbryzgowie, które spełnia wymogi wymienione w dodatku 1 załącznika II.
- 8.2. *Falbany zewnętrzne*
- 8.2.1. W przypadku osi pojedynczych lub zestawów wieloosiowych, w których odległość między sąsiednimi oponami wynosi co najmniej 250 mm, falbana zewnętrzna musi pokryć powierzchnię rozciągającą się od dolnej do górnej części błotnika, aż do linii prostej utworzonej przez styczną do górnej krawędzi opony lub opon i leżącą między pionową płaszczyzną utworzoną przez styczną do przodu opony i błotnika lub fartucha przeciwdeszczowego umieszczonego za kołem lub kołami (rysunek 5b).
W przypadku zestawów wieloosiowych falbana zewnętrzna musi być umieszczona za każdym kołem.
- 8.2.2. Między falbaną zewnętrzną a wewnętrzną częścią błotnika nie są dozwolone żadne otwory umożliwiające pojawianie się mgły wodnej.

- 8.2.3. Jeżeli fartuchy przeciwdeszczowe nie są zainstalowane za każdym kołem (patrz ppkt 7.3.5.) falbana zewnętrzna musi przebiegać nieprzerwanie między zewnętrzną krawędzią fartucha przeciwdeszczowego i pionową płaszczyzną styczną do punktu najdalej położonego od przodu opony pierwszej osi (rysunek 5a).
- 8.2.4. Całość wewnętrznej powierzchni falbany zewnętrznej, której wysokość nie może być mniejsza niż 100 mm, musi być wyposażona w pochłaniające energię urządzenie przeciwrozbryzgowie odpowiadające wymaganiom załącznika II.
- 8.3. *Fartuchy przeciwdeszczowe*
- Fartuchy przeciwdeszczowe muszą rozciągać się do dolnej części błotnika i odpowiadać ppkt 7.3.1.–7.3.9.
9. **Wymagania dotyczące osłon przeciwrozbryzgowych kół wyposażonych w oddzielające powietrze/wodę urządzenia przeciwrozbryzgowie kół dla osi z kołami kierowanymi lub niekierowanymi**
- 9.1. *Błotniki*
- 9.1.1. Błotniki muszą odpowiadać wymaganiom ppkt 7.1.1. lit. c).
- 9.1.2. Błotniki do osi pojedynczych lub zestawów wieloosiowych, w których odległość między oponami na sąsiadujących osiach przekracza 300 mm, muszą także odpowiadać wymaganiom ppkt 7.1.1. lit. a).
- 9.1.3. W przypadku zestawów wieloosiowych, w których odległość między oponami na sąsiadujących osiach nie przekracza 300 mm, błotniki muszą być także zgodne ze wzorem pokazanym na rysunku 7.
- 9.2. *Falbany zewnętrzne*
- 9.2.1. Dolne krawędzie falban zewnętrznych muszą być wyposażone w oddzielające powietrze/wodę urządzenia przeciwrozbryzgowie kół odpowiadające wymaganiom załącznika II.
- 9.2.2. W przypadku osi pojedynczych lub zestawów wieloosiowych, w których odległość między oponami sąsiadujących osi przekracza 300 mm, dolna krawędź urządzenia przeciwrozbryzgowego kół zainstalowanego do falbany zewnętrznej musi mieć następujące maksymalne wymiary i promienie, mierzone od środka koła (rysunki 6 i 7):
a) osie wyposażone w koła kierowane lub koła samokierujące:	}	$R_v \leq 1,05 R$
od przedniej krawędzi (w stronę przodu pojazdu) (nachylenie C przy 30°) od tylnej krawędzi (w stronę tyłu pojazdu) (nachylenie A przy 100 mm)		
b) Osie wyposażone w koła niekierowane:	}	$R_v \leq 1,00 R$
od przedniej krawędzi (w stronę przodu pojazdu) (nachylenie C przy 20°) od tylnej krawędzi (w stronę tyłu pojazdu) (nachylenie A przy 100 mm)		
- gdzie R = promień opony zainstalowanej do pojazdu;
 R_v = odległość kątowa dolnej krawędzi falbany zewnętrznej od środka koła.
- 9.2.3. W przypadku osi pojedynczych lub zestawów wieloosiowych, w których odległość między oponami sąsiadujących osi nie przekracza 300 mm, falbany zewnętrzne umieszczone w przestrzeniach między osiami muszą być usytuowane w sposób wyszczególniony w ppkt 9.1.3. oraz rozciągać się w dół w taki sposób, aby znajdować się co najmniej 100 mm ponad poziomą linią prostą przechodzącą przez środek kół.
- 9.2.4. Głębokość falbany zewnętrznej nie może być mniejsza niż 45 mm we wszystkich punktach poza pionową linią przechodzącą przez środek koła. Głębokość falbany może być stopniowo zmniejszona w przedniej części tej linii.
- 9.2.5. Nie są dozwolone żadne otwory w falbanach zewnętrznych lub między falbanami zewnętrznymi a innymi częściami błotnika umożliwiające pojawienie się mgły wodnej w czasie gdy pojazd znajduje się w ruchu.
- 9.3. *Fartuchy przeciwdeszczowe*
- 9.3.1. Fartuchy przeciwdeszczowe muszą:
- a) spełniać wymagania ppkt 7.3. (rysunek 3); lub
- b) spełniać wymagania ppkt 7.3.1., 7.3.2., 7.3.5., 7.3.8. i 9.3.2. (rysunek 6).
- 9.3.2. Urządzenie przeciwrozbryzgowie kół spełniające wymagania wymienione w dodatku 2 załącznika II musi być zainstalowane do fartuchów przeciwdeszczowych, określony w ppkt 9.3.1. lit. b), przynajmniej wzdłuż krawędzi.

- 9.3.2.1. Dolna krawędź urządzenia przeciwozobryzgowego nie może znajdować się wyżej niż 200 mm nad podłożem.
  - 9.3.2.2. Urządzenie przeciwozobryzgowie musi mieć głębokość co najmniej na 100 mm.
  - 9.3.2.3. Oprócz dolnej części zawierającej urządzenie przeciwozobryzgowie, fartuch przeciwdeszczowy, określony w ppkt 9.3.1. lit. b), nie może odchyłać się w tył więcej niż 100 mm pod naciskiem siły 3 N na 100 mm jego szerokości zmierzonej na styku fartucha przeciwdeszczowego i urządzenia przeciwozobryzgowego w pozycji roboczej, przyłożonej w punkcie umieszczonym 50 mm powyżej dolnej krawędzi fartucha przeciwdeszczowego.
  - 9.3.3. Fartuch przeciwdeszczowy nie może znajdować się w odległości większej niż 200 mm od końcowej krawędzi opony, mierząc w poziomie.
-

Dodatek

WZÓR

[maksymalny format: A4 (210 × 297 mm)]

ZAŁĄCZNIK DO ŚWIADECTWA HOMOLOGACJI EWG DLA TYPU POJAZDU W ODNIESIENIU DO WYPOSAŻENIA W OSŁONY PRZECIWOZBRYZGOWE KÓŁ

(Artykuł 4 ust. 2 i art. 10 dyrektywy Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep)

e...

Nazwa organu administracyjnego

Świadectwo homologacji typu EWG nr: ..... Nr rozszerzenia: .....

1. Znak towarowy lub fabryczny: .....
2. Typ i opis handlowy pojazdu: .....
.....
3. Środki identyfikacji typu, jeśli są oznaczone na pojeździe: .....
- 3.1. Umieszczenie tego oznakowania: .....
4. Kategoria pojazdu: .....
5. Nazwa i adres producenta: .....
.....
6. Nazwa i adres upoważnionego przedstawiciela producenta (jeżeli występuje): .....
.....
7. Charakterystyka urządzeń przeciwozbryzgowych kół [krótki opis, znak towarowy lub fabryczny, numer(-y) homologacji części]: .....
.....
.....
8. Data dostarczenia pojazdu w celu przeprowadzenia badań homologacyjnych: .....
9. Służba techniczna odpowiedzialna za przeprowadzenie badań homologacyjnych: .....
.....
10. Data sprawozdania z badania sporządzonego przez służbę techniczną: .....
11. Numer sprawozdania z badania sporządzonego przez służbę techniczną: .....
12. Przyczyna(-y) rozszerzenia homologacji typu EWG (jeżeli stosuje się): .....
.....
13. Homologacja typu EWG w odniesieniu do wyposażenia w osłony przeciwozbryzgowie kół została przyznana/odmówiono jej przyznania⁽¹⁾
14. Miejsce: .....
15. Data: .....
16. Podpis: .....
17. Załączone: dokumenty uzupełniające dokumentację homologacji typu EWG oraz ich wykaz, złożony u właściwych władz, które przyznały homologację; kopie niektórych lub wszystkich dokumentów mogą być uzyskane na życzenie.
18. Uwagi (jeżeli są): .....
.....
.....
.....

⁽¹⁾ Niepotrzebne skreślić.

ZAŁĄCZNIK IV

**ZGODNOŚĆ PRODUKCJI
PRZERWANIE PRODUKCJI****1. Zgodność produkcji**

- 1.1. Każde urządzenie przeciwobryzgowie kół noszące znak homologacji EWG części musi być zgodne z typem, który został homologowany. Władze wydające znak homologacji EWG części przechowują jedną próbkę, która razem ze świadectwem homologacji EWG części może zostać użyta w celu ustalenia, czy wprowadzone do obrotu urządzenia mające znak homologacji EWG części spełniają właściwe wymagania.
- 1.2. Typ urządzenia jest określony przez wzór i dokumenty opisowe dołączone w czasie składania wniosku o homologację EWG części. Urządzenia, których charakterystyki są identyczne z charakterystyką urządzenia wzorcowego i których inne części nie różnią się od części urządzenia wzorcowego, oprócz wariantów niewpływających na właściwości, określone w niniejszym załączniku, mogą być uważane za należące do tego samego typu.
- 1.3. Producent przeprowadza rutynowe kontrole w celu zapewnienia zgodności produkcji typu, który został homologowany.
W tym celu producent musi:
  - posiadać odpowiednie laboratorium, dostatecznie wyposażone do przeprowadzenia podstawowych badań, lub
  - przeprowadzić badania zgodności produkcji w zatwierdzonym laboratorium.Wyniki kontroli zgodności produkcji pozostają przez co najmniej rok do wglądu właściwych władz w celu przeprowadzenia kontroli.
- 1.4. Właściwe władze mogą przeprowadzać także kontrole na miejscu.
- 1.5. Zgodność produkcji z typem urządzenia, które zostało homologowane musi zostać sprawdzona zgodnie z warunkami i metodami przewidzianymi w załączniku II.
Na wniosek władz, które przyznały homologację części, producent dostarcza urządzenia poprzednio homologowanego typu do celów badań lub kontroli zgodności.
- 1.6. Urządzenia uznaje się za zgodne, jeśli 9 na 10 wybranych losowo próbek spełnia wymagania części 4 załącznika II, dodatki 1 i 2.
- 1.7. Jeśli warunek wymieniony w ppkt 1.6. nie jest spełniony, następnych 10 próbek wybranych losowo musi zostać poddanych badaniom.
Średnia wszystkich pomiarów musi być zgodna z wymaganiami pkt 4 załącznika II, dodatki 1 i 2, żaden zaś z pomiarów jednostkowych nie może być niższy niż 95 % określonej tam wartości.

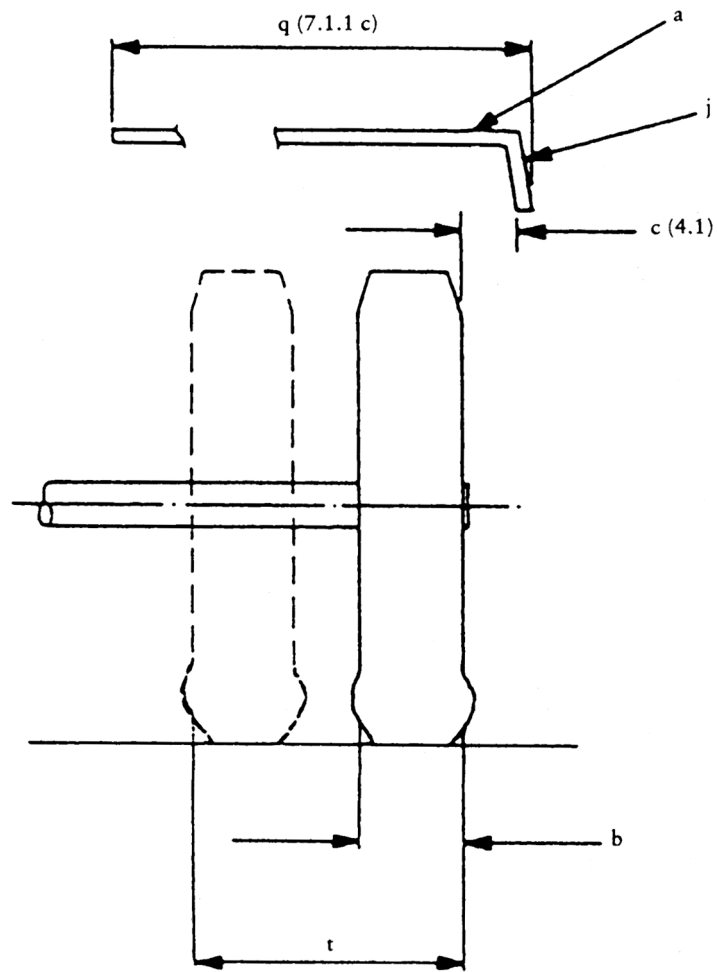
2. Przerwanie produkcji

Posiadacz homologacji EWG części przerywający produkcję musi o tym fakcie bezzwłocznie poinformować właściwe władze.

RYSUNKI

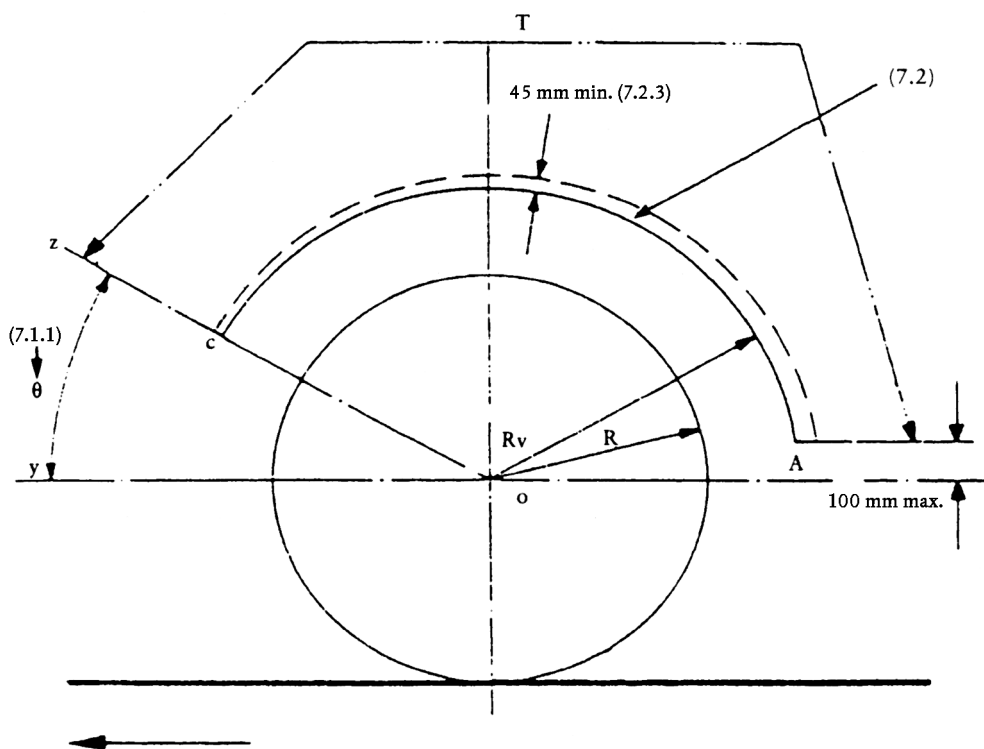
Rysunek 1

Szerokość q) błotnika a) i położenie falbany j)

Uwaga: Litery odnoszą się do właściwych podpunktów w załączniku III.

Rysunek 2

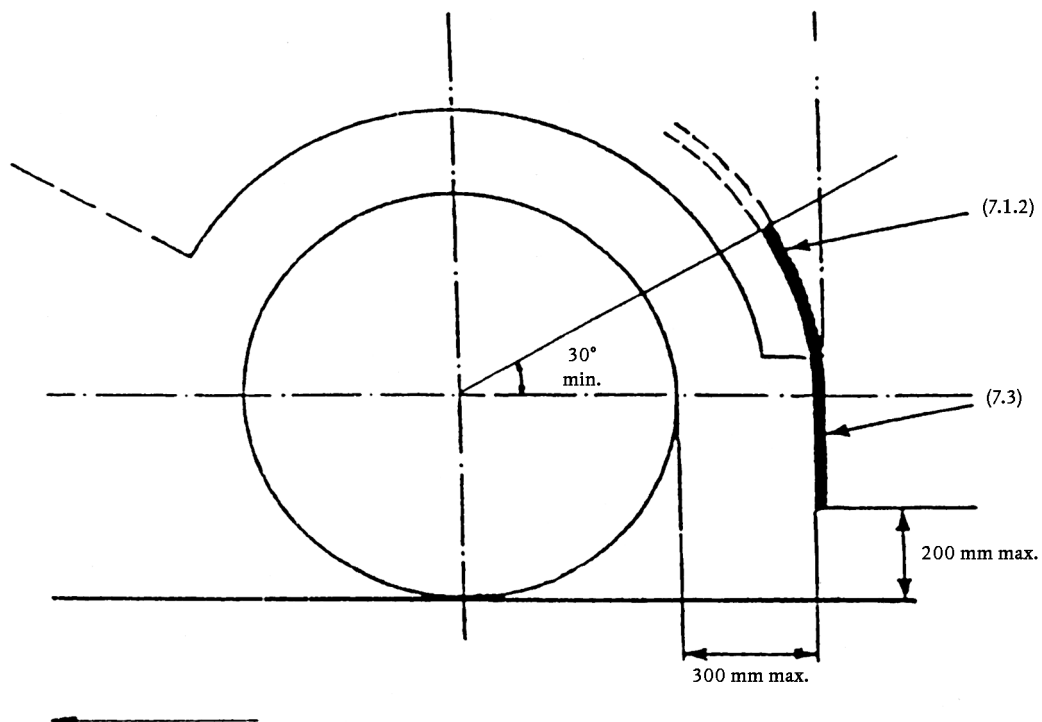
Wymiary błotnika i falbany zewnętrznej

- Uwaga: 1. Podane litery odnoszą się do właściwych podpunktów w załączniku III.
2. T: rozpiętość błotnika.

Rysunek 3

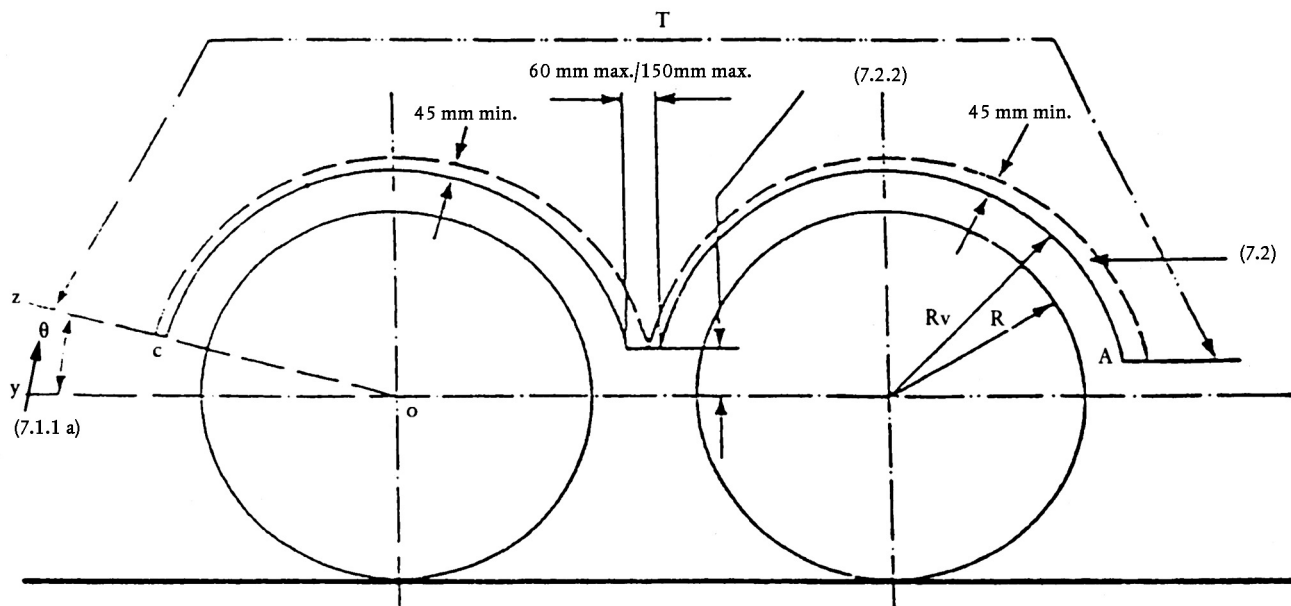
Położenie błotnika i fartucha przeciwdeszczowego

- Uwaga: Podane litery odnoszą się do właściwych podpunktów w załączniku III.

Rysunek 4

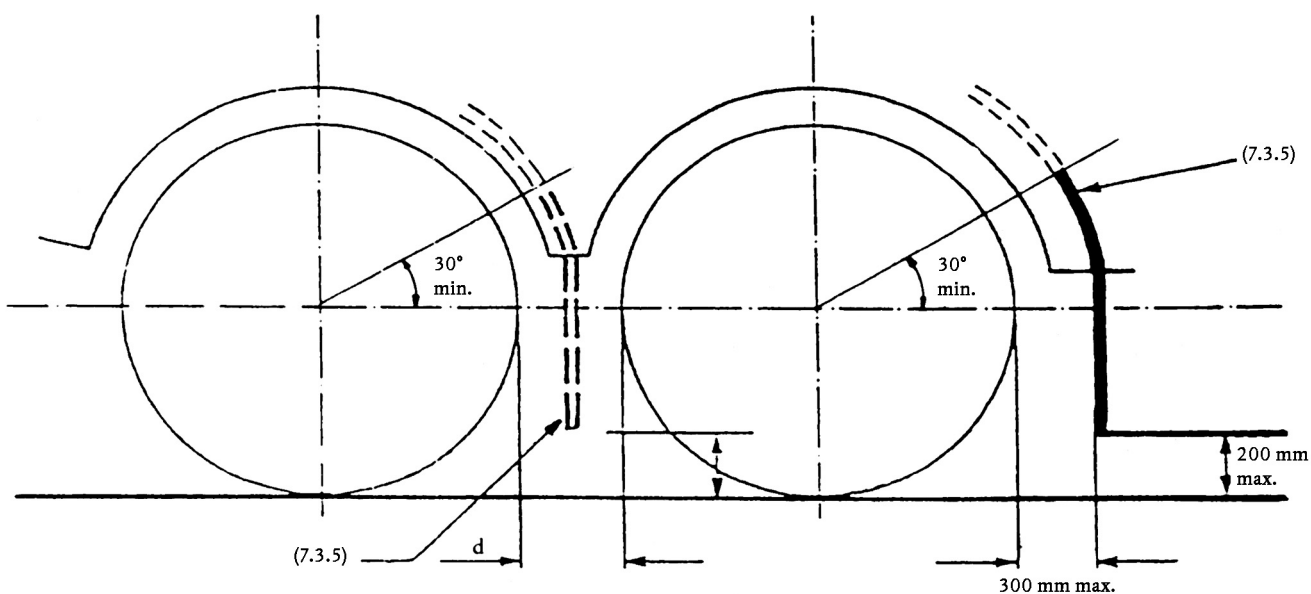
Błotniki i falbana zewnętrzna dla kół kierowanych, samokierujących lub niekierowanych

a) Wymiary błotników i falban zewnętrznych dla zestawów wieloosiowych

Uwaga: 1. Podane litery odnoszą się do właściwych podpunktów w załączniku III.

2. T: rozpiętość błotnika.

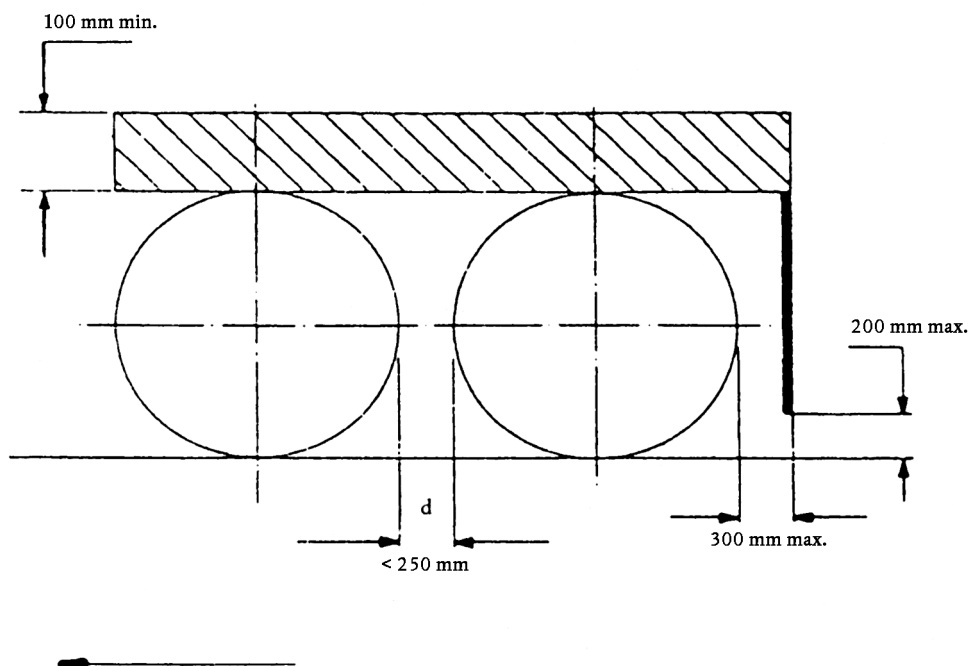
b) Położenie urządzenia przeciwbryzgowego kół w odniesieniu do zestawu wieloosiowego

Uwaga: Podane litery odnoszą się do właściwych podpunktów w załączniku III.

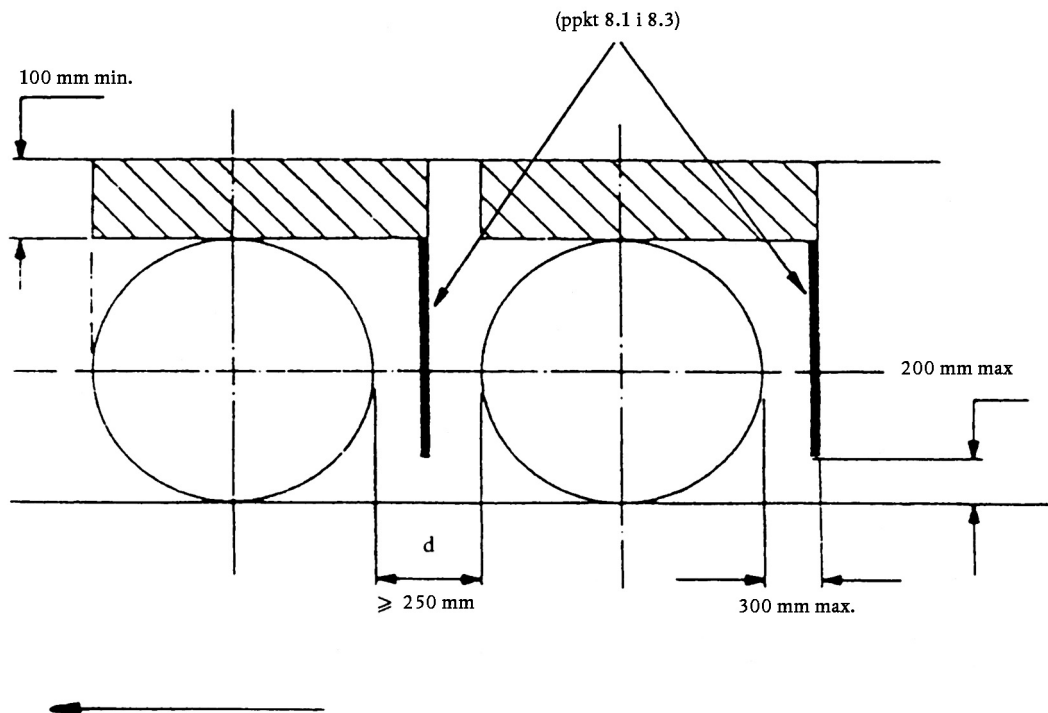
Rysunek 5

Diagram pokazujący zespół osłony przeciwbryzgowej kół zawierającej urządzenia przeciwbryzgowe kół wyposażone w pochłaniacze energii dla osi z kołami niekierowanymi lub samokierującymi

(Załącznik III – ppkt 6.2 i pkt 8)

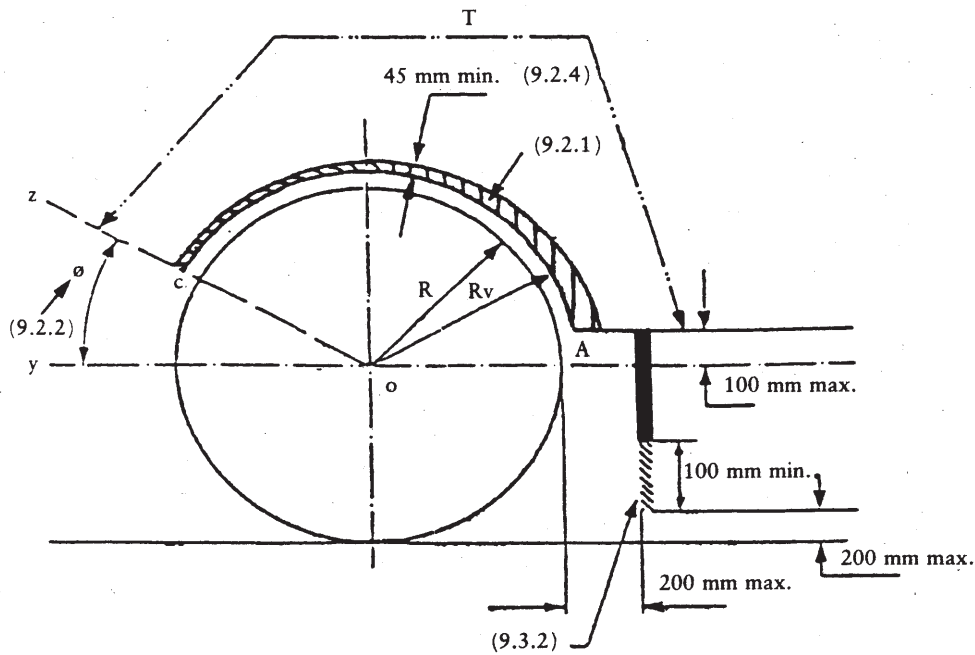
a) zestaw wieloosiowy, gdzie odległość między oponami jest mniejsza niż 250 mm

b) osie pojedyncze lub zestaw wieloosiowy, w którym odległość między oponami nie jest mniejsza niż 250 mm

Rysunek 6

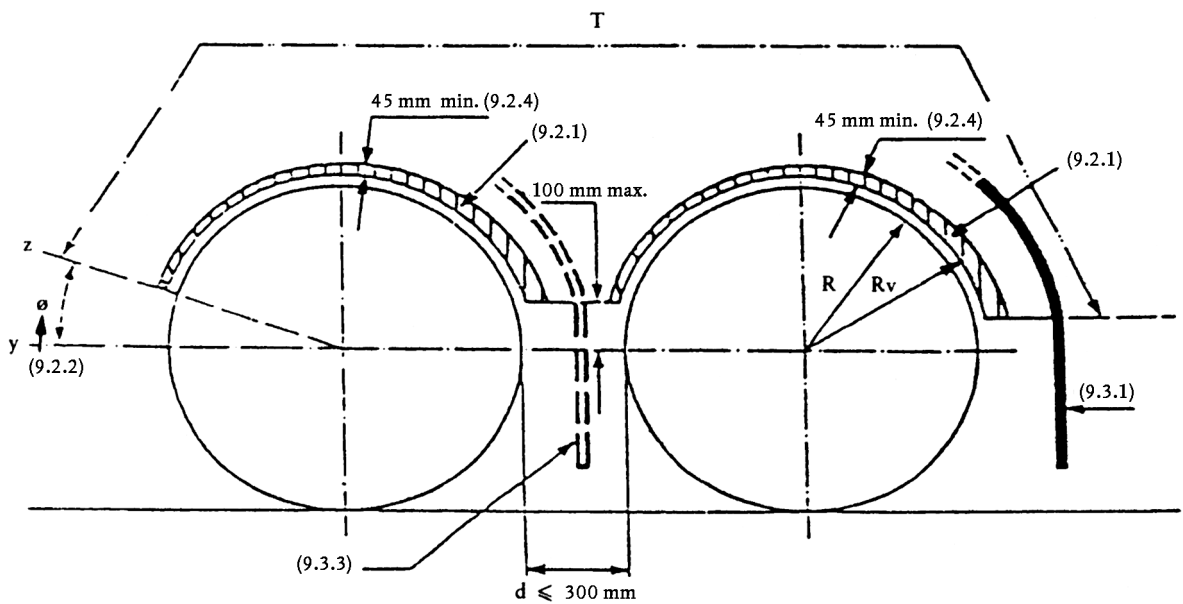
Diagram pokazujący zespół osłony przeciwozobryzgującej kół zawierającej urządzenia przeciwozobryzgujące kół wyposażone w pochłaniacze energii dla osi z kołami kierowanymi, samokierującymi lub niekierowanymi

- Uwaga: 1. Podane litery odnoszą się do właściwych podpunktów w załączniku III.
2. T: rozpiętość błotnika.

Rysunek 7

Diagram pokazujący zespół osłony przeciwozobryzgującej kół zawierającej urządzenia przeciwozobryzgujące kół (błotnik, fartuch przeciwdeszczowy, falbanę zewnętrzną) dla zestawu wieloosiowego, w którym odległość między oponami nie przekracza 300 mm

$d \geq 250$: wymagany fartuch przeciwdeszczowy

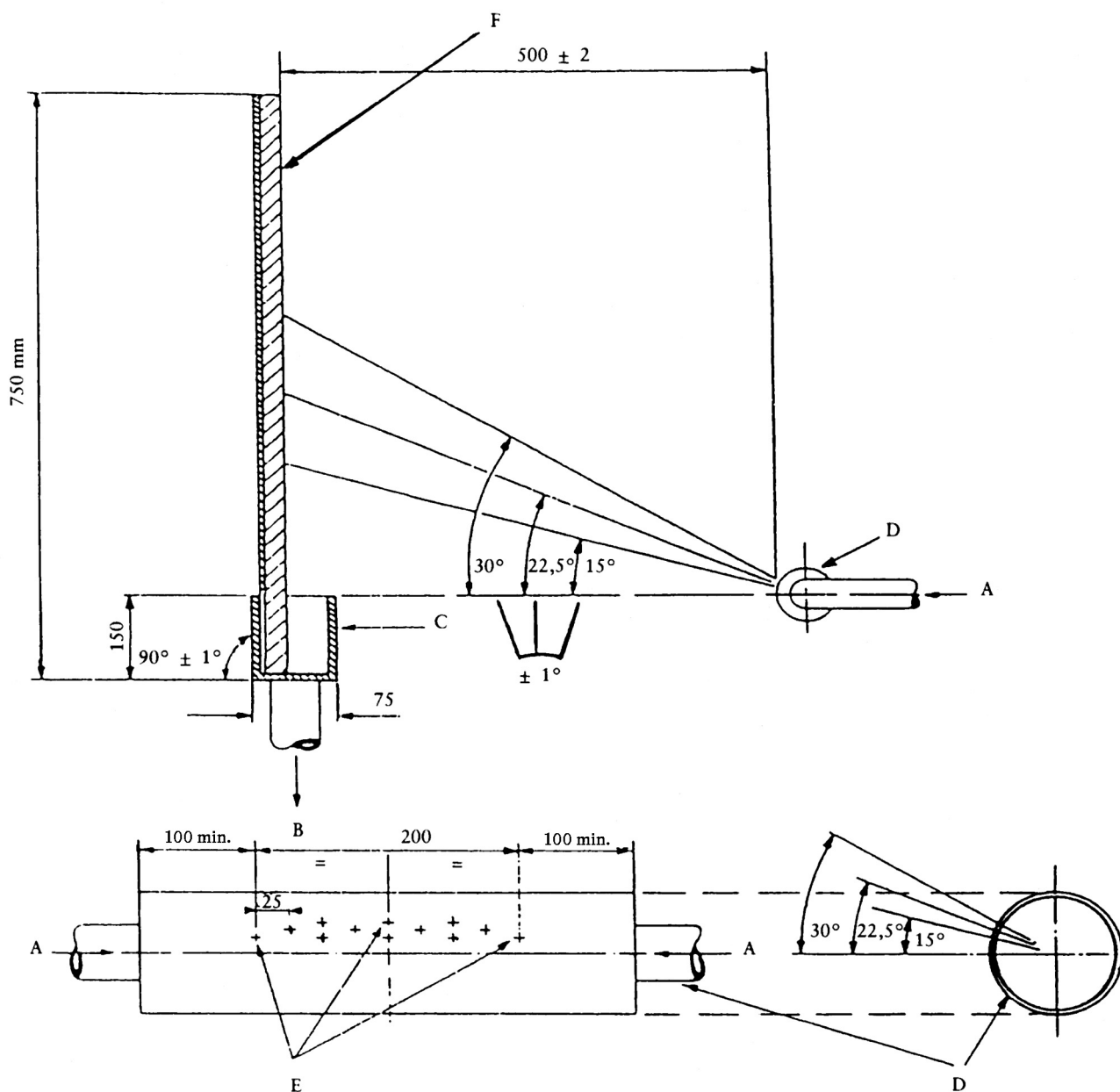
- Uwaga: 1. Podane litery odnoszą się do właściwych podpunktów w załączniku III.
2. T: rozpiętość błotnika.

Rysunek 8

Zestaw do przeprowadzania badań dla pochłaniających energię urządzeń przeciwzobryzgowych kół

(patrz dodatek 1 załącznika II)

Uwaga: A = zasilanie wodą z pompy.

B = przepływ do zbiornika kolektora.

C = kolektor o wymiarach wewnętrznych $500 (+ 5/- 0)$ mm długości i $75 (+ 2/- 0)$ mm szerokości.

D = cienkościenna rura o średnicy 54 mm.

E = 12 otworów nawierconych promiennie, jak pokazano, o średnicy $1,68 (+ 0,025/- 0)$ mm.

F = próbka o szerokości $500 (+ 0/- 5)$ mm poddawana badaniu.

Wszystkie wymiary liniowe są podane w milimetrach.

Rysunek 9

Zestaw do przeprowadzania badań oddzielających powietrze/wodę urządzeń przeciwzbrozgowych kół
(patrz dodatek 2 załącznika II)

